

KRAWĄDŹ (10) *sb f*

-dź (6), -ć (1).

a jasne (w tym 2 r. błędne znakowanie).

sg N krawądź (5). ◇ A krawądź (2). ◇ L krawędzi (1). ◇ pl N krawędzi (1). ◇ A krawędzie (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Brzeg, skraj (zwłaszcza naczynia); margo Mącz, Cn; ambasia BartBydg; crepido, extremitas, fibra, labrum Mącz; culter, orae poculi Cn [w tym: czego (3)] (10) : Ambasia, kravancz, scutellarum BartBydg 8; labra doliorum circumfundere, Popłokąć krawędzie naczynia domowego. Mącz 180a, 180a.

Szereg: »kraj, (a, albo) krawądź« [szyk 4 : 3] (7): Fibra, omnium rerum extremitates [...] Kraye á krawędzy wżelákich rzeczy. Mącz 125c, 68a, 112c, 180a, 210a [3 r.].

Synommy: brzeg, koniec, kraj, kraniec.

MB